

Δαπανηροτάτη ἀληθῶς εἶνε ἡ εὐρωπαϊκὴ εἰρήνη καὶ καθ' ἑκάστην ἀπαιτεῖ μείζονας θυσίας ἢ διάσωσις αὐτῆς, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν ἐξῆς στατιστικῶν πληροφοριῶν, δημοσιευθεισῶν ἐν τῇ ἐπισημοτάτῃ ἡμερολογίῳ τῆς Γέδας. Ἐν αὐταῖς δὲ γίνεται συγκριτικὴ παραβολὴ τῶν δαπανῶν διὰ τὸ ναυτικὸν καὶ τὸν κατὰ ξηρὰν στρατὸν κατὰ τὰ ἔτη 1856 καὶ 1884, ὡς ἐξῆς:

	Ἐν ἔτει 1856	1884
Ἡ Γερμανικὴ Ὁμοσπονδία ἐδαπάνησε	249,975,000 φρ.	599,576,830 φρ.
„ Μεγ. Βρετανία	494,350,000 „	875,381,375 „
„ Γαλλία	478,668,729 „	880,172,000 „
„ Αὐστρία	246,875,000 „	294,740,161 „
„ Ρωσσία	389,580,000 „	921,860,176 „
„ Ἰταλία	132,477,651 „	261,749,516 „
„ Ἰσπανία	104,132,500 „	168,704,356 „
„ Πορτογαλλία	22,757,010 „	36,595,260 „
„ Σουηδία	16,635,250 „	31,757,688 „
τὸ Βέλγιον	37,545,287 „	44,331,560 „
ἡ Ὁλλανδία	23,983,560 „	66,436,474 „
„ Δανία	16,362,525 „	22,725,000 „
„ ΕΛΛΑΣ	6,404,088 „	24,4942,87 „
„ Τουρκία	154,792,897 „	288,700,000 „
„ Ἑλβετία	8,875,500 „	14,776,297 „

Δι' ἑλὼν τὴν Εὐρώπην αἱ χάριν τῶν στρατιωτικῶν παρασκευῶν καὶ τελειοποιήσεων γενόμεναι δαπάναι κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ἠξήθησαν ἀπὸ 2,379,935,858 φρ. εἰς 4 δισεκατομμύρια καὶ 579,781,329 φρ. Ἐὰν δὲ ὑπολογίσωμεν καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ 1884 μέχρι τοῦ νῦν ἐπελθοῦσαν σημαντικὴν αὐξάνειαν, δυνάμεθα εὐλόγως νὰ συμπεράνωμεν, ὅτι ἡ Εὐρώπη ἐξοδεύει τὴν σήμερον χάριν τῆς εἰρήνης ἀκριβῶς τὰ διπλά τῶν ὅσα ἐδάπανα πρὸ τριάντονα ἔτων.

Δεκαεπτὰ χιλιάδες ἑκατομμύριον φράγκων δαπανῶνται τανῦν ἀνὰ πᾶν ἔτος ὑπὸ τῆς Εὐρώπης χάριν σκοπῶν στρατιωτικῶν. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ὑπέρογκον τοῦτο χρηματικὸν ποσὸν εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐξοικονομηθῇ διὰ μόνων τῶν φόρων, ἐσυνείδισαν αἱ κυβερνήσεις νὰ καταφεύγουν εἰς δάνεια, τὰ ὅποια ἐπίσης τεραστίως ἐπολλαπλασιάσθησαν ἐπ' ἀγαθῇ τῆς εἰρήνης. Ἐν ἔτει 1884 διενέμοντο ταῦτα μεταξύ τῶν διαφόρων κρατῶν ὡς ἐξῆς:

Ἡ Γερμανικὴ Αὐτοκρατορία εἶχε χρέη	7,876,000,000 φράγκων.
„ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ	19,824,719,125 „
„ Γαλλίᾳ	24,881,250,000 „
„ Αὐστρίᾳ	12,464,560,855 „
„ Ρωσσίᾳ	15,150,000,000 „
„ Ἰταλίᾳ	11,350,600,000 „
„ Ἰσπανίᾳ	13,256,250,000 „
„ Πορτογαλίᾳ	2,083,125,000 „
„ Σουηδίᾳ	295,990,571 „
τὸ Βέλγιον	1,959,000,000 „
ἡ Ὁλλανδία	2,018,547,000 „
„ Δανίᾳ	285,824,000 „
„ ΕΛΛΑΣ	505,000,000 „
„ Τουρκίᾳ	6,312,300,000 „
„ Ἑλβετίᾳ	35,350,000 „

Τὰ χρέη ὅλων τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν συνεποσύντο τῷ 1884 ἐν συνόλῳ εἰς **118,745,737,573** φράγκων, τὴν σήμερον δὲ πρέπει νὰ θεωρήσωμεν αὐτὰ ἀξηθῆντα τοῦλάχιστον κατὰ ἕτερα 4,000,000,000 φράγκ. καὶ ὅμως αἱ στρατιωτικαὶ παρασκευαὶ ἐξακολουθοῦσιν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ζωνηρότερον διενεργούμεναι καὶ τὰ δάνεια ἐπισωρεύονται ἀδιακόπως. Ποῦ δὲ καταντήσωμεν!

Τραγικὸν ὑπῆρξεν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τὸ τέλος τῶν ποιητῶν τῆς Ρωσσίας. Πούσκιν, ὁ πρῶτος ἐθνικὸς ποιητὴς καὶ Λερμοντόφ, ὁ ἐφάμιλλος αὐτοῦ διάδοχος, ἔπεσαν ἐν μονομαχίᾳ, ὁ πρῶτος μάλιστα 37 ἔτων ἔχων ἡλικίαν. Ὁ Γριβογιέδωφ ἀπέθανε δολοφονηθεὶς ἐν τῇ ἐξορίᾳ. Ἐξόριστοι

ἐπίσης ἀπέθανον καὶ οἱ ποιηταὶ Πολελαγιέφ, Βεστουσεφ καὶ Βαραστίνσκη. Ὁ λυρικὸς ποιητὴς Ρύλεγεφ ἀπηγγονίσθη. Δύο ἕτεροι ἐπίσημοι καὶ δημοφιλεῖς ποιηταὶ ἀπέθανον ἐν ἐσχάτῃ ἐνδεΐᾳ. Ὁ μεγαλοφυὴς σατυρικὸς Γιογκὼλ ἀπέθανε παράφρων καὶ λιμοκτονῶν. Ὁ Χέρτσεν καὶ ὁ εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας γνωστὸς μεγαλοφυὴς διηγηματογράφος Τουργένιεφ ἔφυγον ἐκ τῆς πατρίδος τῶν διὰ παντός καὶ ἀπέθανον ἐν τῇ ξένῃ. Ὁ Δοφτογιέφσκις τέλος μόλις ἐσώθη, χάριτι αὐτοκρατορικῇ, ἐπὶ τῶν βαθμίδων τῆς ἀγχόνης.

Ἐν τῇ αὐτοκρατορικῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Βερολίνου ἐργάζονται τὴν σήμερον ἐννεήκοντα καὶ πέντε καλλιτέχναι καὶ μηχανικοί, πρὸς τούτοις δὲ καὶ 770 ἐργάται, ἐργάτιδες, δόκιμοι καὶ βοηθοί. Διὰ νὰ σχηματίσωσι δὲ οἱ ἀναγνώσταις μας ἰδέαν περὶ τοῦ ἐν τῇ καθιδρύματι τούτῳ ποσοῦ τῆς ἐργασίας, ἀρκεῖ νὰ μνημονεύσωμεν, ὅτι κατ' ἔτος ἀπέναντι παραγγελιῶν τῆς γερμανικῆς Κυβερνήσεως τυπώνονται ἐν αὐτῇ περὶ τὰ 120 ἑκατομμύρια τυπογραφικῶν φύλλον, ὧν 13 μὲν ἑκατομμύριον εἶνε ὀρισμένα διὰ τὴν ταχυδρομικὴν καὶ τηλεγραφικὴν ὑπηρεσίαν καὶ 60 ἑκατομ. ἐκτυπούνται εἰς τεύχη ἢ δελτάρια. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν παραγγελιῶν γραμματοσήμων, ὀρισμένων διὰ τὰ ταμεῖα τῶν διαφόρων κεντρικῶν ταχυδρομείων, ἀπαιτοῦνται κατ' ἔτος 20,000 κιβώτια, ἔχοντα μετὰ τοῦ περιεχομένου τῶν βάρους ἐνὸς ἑκατομμυρίου χιλιόγραμ. Ἐν συνόλῳ τὸ κυβερνητικὸν τυπογραφεῖον ἐξετύπωσε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1,173,560 ἑκατομμύρια γραμματοσήμων καὶ χαρτοσήμων ἔχοντων ἀξίαν ὀνομαστικὴν 2,059,900 μαρκ. μὲ ἄλλους λόγους καθ' ἑκάστην ἡμέραν 3,500,000, ἀξίας 7 καὶ ἡμίσεως ἑκατομ. μαρκ.

Ἐκ τίνος ἄοτι ἐκδοθέντος βιβλίου περὶ „συγκριτικῆς Στατιστικῆς“ μανθάνομεν, ὅτι ἡ Γαλλία ἐν ἔτει 1802, ὑπὸ τὴν κυβέρνησιν τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος, εἶχεν ἀναλάβει οἰκονομικῶς μετὰ τὴν ὡς ἐκ τῆς Ἐπαναστάσεως ἐπελθοῦσαν καταστροφὴν τῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας. Κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἡ Γαλλία εἶχε νὰ καλύψῃ ἑτήσια ἔξοδα 700 ἑως 800 ἑκατομμυρ. φράγκων. Ταῦτα ἠδὲξήθησαν μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 1150 ἑκατομ. ἐν ἀρχῇ τοῦ ἔτους 1813. Συγχρόνως ἕως δὲν πρέπει καὶ νὰ λησμονήσωμεν τὰς πιέσεις καὶ τὰ βάρη, τὰ ὅποια ἐπέβαλλον ὁ Νάπολεων εἰς τοὺς ἡττημένους καὶ ὑποεταγμένους συμμάχους, ὅπως διευκολύνῃ τὴν χώραν του ἐν ταῖς οἰκονομικαῖς τῆς δυσχεραίαις. Κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ὁ Νάπολεων μόνον ἐκ τῆς βορείου Γερμανίας εἶχε λάβει εἰς μετρητὰ χρήματα 604,227,921 φράγκων.

Τὸ ζατρίκιον εἶνε ἐν τῶν ἀρχαιοτέρων παιγνιδίων καί, φαίνεται, ἐφευρθὲν ἐν Κίνᾳ ἢ Ἰνδοστάνῃ, ὁπόθεν εἰς τοὺς μετέπειτα χρόνους μετεδόθη καὶ εἰς Περσίαν. Οἱ ἀρχαῖοι Ἀραβες ἦσαν ἐκδοτοὶ εἰς τὸ ζατρίκιον παρ' αὐτῶν δ' ἐδιδάχθησαν τὸ παιγνίδιον τοῦτο καὶ οἱ Σταυροφόροι, οἱ ὅποιοι τὸ ἐδίδαξαν κατόπιν, ἐπανακάμψαντες, τοὺς πατριώτας τῶν. Κατὰ τινα ἄλλην παράδοσιν λέγεται, ὅτι πολὺ πρότερον ἦτο γνωστὸν ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ ζατρίκιον. Ὁ ἐπίσκοπος Ἑττερικ διηγείται, ὅτι, θέλων ποτὲ ἕνεκα ἐπαιγούσης ὑποθέσεως νὰ συναντήσῃ τὸν βασιλέα καὶ εἰσελθὼν περὶ μέσας νύκτας εἰς τὰ δώματα Κανούτου τοῦ μεγάλου, εὗρεν αὐτὸν καὶ τοὺς αὐλικούς του παίζοντας ἄλλους μὲν τοὺς κύβους, ἄλλους δὲ τὸ ζατρίκιον. Ἄλλος πάλιν συγγραφεὺς ἰσχυρίζεται, ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ ἐγένετο γνωστὸν τὸ ζατρίκιον ἐπὶ Γουλιέλμου τοῦ κατακτητοῦ, ὅτε καὶ πᾶσαι τῶν εὐπατριδῶν αἱ οἰκογένειαι πρὸς τιμὴν τῆς εὐγενούς ταύτης παιδιᾶς ἐφιλοτιμήθησαν νὰ εἰσαγάγουν ἐν τοῖς οἰκοσήμεσι τῶν σχήματα καὶ μορφὰς ἐκ τοῦ ζατρίκιου.

Οἱ ἔλλοβοι καρποὶ ὑπερτεροῦσι κατὰ πολὺ τὰ γεώμηλα ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῶν ἐν αὐτοῖς περιεχομένων θρεπτικῶν οὐσιῶν. Εἰς ἑκατοστὰ περιέχουσι θρεπτικὰς οὐσίας τὰ γεώμηλα 20,2 ἄμυλον, 2,3 λεύκιωμα, 0,2 λίπος, 0,0 φωσφορικὸν δξύ, 75,9 ὕδωρ, τὰ πίσσα περιέχουσι 52,7 ἄμυλον, 22,4 λεύκιωμα, 2,0 λίπος, 0,9 φωσφορικὸν δξύ. Αἱ φασόλοι δὲ 50,0 ἄμυλον, 22,5 λεύκιωμα, 2,0 λίπος καὶ 0,6 φωσφορικὸν δξύ: ἡ φακὴ 60,0 ἄμυλον, 26,5 λεύκιωμα, 2,4 λίπος, ὅθεν ἐξάγεται, ὅτι αἱ φακαὶ εἶνε τριπλασίως τῶν γεωμήλων θρεπτικώτεραι.